

Klachtenummer 2009 N-18 Er is niet gebleken dat de leerkracht zich bij haar beslissing tot verplaatsing van de leerling heeft laten leiden door willekeur. Het beoordelen van het functioneren van een leerkracht is een zaak van de schoolleiding. Klacht ongegrond.

Advies LKC KO van 11 juni 2009

De groepsleerkracht heeft zich onvoldoende ingezet voor de veiligheid van leerling. Zij staat te tolerant ten opzichte van fysiek en emotioneel geweld. Zij heeft bijgedragen aan een voor leerling negatieve sfeer op school.

De schooldirecteur heeft te weinig gedaan om het tussen klagers en leerkracht gerezen conflict op te lossen. Dat heeft de negatieve sfeer in stand gehouden.

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw S, ouders van de minderjarige L, gewezen leerling van de S Basisschool. De klacht is gericht tegen mevrouw C, als groepsleerkracht verbonden aan de S Basisschool en tegen mevrouw D, directeur van de S Basisschool.

Inhoud van de klacht.

L had in groep 5 en groep 6 mevrouw C als groepsleerkracht.

Mevrouw C heeft het L erg moeilijk gemaakt door hem vanaf een rustige plaats op een plek te zetten die voor hem onveilig was. Hij kwam daar te zitten tussen leerlingen die hem pestten. Voor argumenten die de ouders klagers aanvoerden om L weer op een veilige plek te krijgen, was mevrouw C niet ontvankelijk. Dat heeft tot een conflictueuze situatie geleid.

Daarbij heeft mevrouw L aan vernedering blootgesteld door hem steeds schriften te laten uitdelen die dan door andere leerlingen werden afgeveegd omdat ze 'vies en besmet' waren.

Tegen het pesten van L heeft mevrouw C te weinig gedaan.

Mevrouw D heeft als directeur zich niet ingezet om het conflict dat tussen klagers en mevrouw C was gerezen, op te lossen. Aan klagers is daardoor de mogelijkheid onthouden om het vertrouwen in de groepsleerkracht te herwinnen. Daardoor is de voor L negatieve sfeer op school blijven voortbestaan.

Mevrouw D heeft zich niet laten leiden door een evenwichtige benadering van het conflict, maar door negatieve gevoelens die zij tegen klagers had. Zij wilde niet meer met klagers communiceren. Een dergelijke houding is verre van professioneel. Er is veel van wat aan problemen lag, onbesproken en daardoor onopgehelderd gebleven.

De situatie was op enig moment dermate geëscaleerd dat klagers zich genoodzaakt hebben gezien voor L en hun andere kinderen naar een andere school om te zien.

Het oordeel van de Commissie.

Voor de Commissie het volgende in voldoende mate vast komen te staan:

In februari 2009 heeft mevrouw C L van zijn oude plaats gehaald en op een andere plek in de klas gezet vanwege zijn voor andere leerlingen storende gedrag. Klagers hebben er bij haar met klem en herhaaldelijk op aangedrongen dat L weer op zijn oude plek gezet moest worden. Daarop wilde mevrouw C niet ingaan. Zij vreesde dan wederom met de ordeproblemen die

aan de verplaatsing ten grondslag hadden gelegen, te worden geconfronteerd.

Mevrouw C heeft nadrukkelijk ontkend L te hebben onderworpen aan stelselmatige vernederingen. Zij heeft juist getracht dergelijke situaties te vermijden.

Mevrouw C heeft de wijze waarop klagers zich tegen haar hebben gekeerd als kwetsend ervaren. De telkenmale terugkerende confrontatie mondde uit in een conflict.

Mevrouw D, de directeur, heeft vergeefs getracht de problemen op te lossen. Het bleek haar onmogelijk bij klagers draagvlak te vinden voor wat de school aan beleid voerde. Zij werd ook partij in het conflict.

De verhouding met klagers was uiteindelijk zo gespannen geworden dat de school, daarin gesteund door het bestuursbureau, hun heeft verzocht hun kinderen naar een andere school te sturen.

De Commissie is van oordeel dat mevrouw C bij het begeleiden van haar klas heeft gehandeld zoals van een professioneel optredende leerkracht verwacht mag worden. Daarbij past het dat de leerkracht met een breder belang rekening houdt dan met het belang van een enkele leerling. Als het gedrag van een leerling een reden oplevert voor zijn verplaatsing, is het de leerkracht die de beslissing neemt. Er is niet gebleken dat mevrouw C zich bij haar beslissing heeft laten leiden door willekeur.

Het beoordelen van het functioneren van een leerkracht is een zaak van de schoolleiding. Zij stelt vast of die leerkracht wel of niet terecht tot het treffen van een maatregel tegen een leerling is overgegaan.

Een discussie met een ouder over het beleid van een leerkracht, hoe vaak ook gevoerd, behoeft er dan ook niet zonder meer toe te leiden dat die ouder gelijk krijgt.

Uit wat aangeklaagden hebben aangevoerd komt de Commissie tot de gevolgtrekking dat aangeklaagden tegenover klagers zijn opgetreden zoals van hen verwacht mocht worden. Naar haar oordeel is het niet aan aangeklaagden te wijten dat het verschil van mening is geresulteerd in een conflict.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.